

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Ing. J.**, bytom H., právne zastúpeného JUDr. Jánom Vaškom, advokátom AK so sídlom v Prievidzi, Podjavorinskej č. 3, proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava**, 29. augusta 8, Bratislava, o invalidný dôchodok, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/222/2009-231 zo dňa 24.10.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/222/2009-231 zo dňa 24.10.2011 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením uložil odporkyni povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania vo výške 368,92 €, ktorá bola zaplatená z prostriedkov štátu súdom ustanovenému právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Z uznesenia vyplýva, že krajský súd rozsudkom zo dňa 24.6.2011 zrušil rozhodnutia odporkyne týkajúce sa invalidného dôchodku navrhovateľa a vrátil jej vec na ďalšie konanie. Poukázal na znenie § 140 ods. 2 OSP a na skutočnosť, že v konaní vznikli štátu trovy spojené s hotovými výdavkami a odmenou právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý mu bol v konaní ustanovený súdom. S poukazom na § 148 ods. 1 OSP uložil povinnosť v konaní neúspešnej odporkyni zaplatiť trovy vynaložené a uhradené zástupcovi navrhovateľa z prostriedkov štátu.

Proti tomuto uzneseniu podala odporkyňa včas odvolanie, ktorým namietala postup súdu tvrdiac, že raz už o trovách konania rozhodol v rozsudku, keď vyslovil,

že navrhovateľovi náhradu trov nepriznáva a považovala za neprípustné, aby po štyroch mesiacoch od vyhlásenia rozsudku rozhodol o trovách iným spôsobom. Tvrdila, že bola v dobrej viere, že trovy hradiť nemusí a namietala aj samotné vyčíslenie trov konania za 4 úkony, hoci z odôvodnenia uznesenia o priznaní odmeny advokátovi zo dňa 25.8.2011 nemožno zistiť, o aké 4 úkony išlo.

Navrhovateľ sa cestou ustanoveného právneho zástupcu vyjadril k odvolaniu odporkyne a navrhol uznesenia krajského súdu potvrdiť. Uviedol, že súd postupoval v súlade s § 148 ods. 1 OSP a zdôraznil, že by bolo nelogické, aby štát zo svojich prostriedkov znášal trovy konania, ktorých vznik zavinila odporkyňa svojim nezákonným rozhodnutím. K nesprávnemu vyčísleniu trov konania uviedol, že všetky účtované úkony boli aj vykonané a navyše boli zrealizované aj iné úkony, ktoré si však právny zástupca neuplatnil. Zároveň požiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 a § 250l ods. 2 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu zistil, že navrhovateľ sa domáhal na krajskom súde preskúmania rozhodnutia odporkyne vo veci jeho invalidného dôchodku. Na jeho žiadosť mu krajský súd ustanovil právneho zástupcu z radov advokátov.

Krajský súd rozsudkom č. k. 12Sd/222/2009-215 zo dňa 24.6.2011 vyhovel návrhu navrhovateľa a zrušil rozhodnutia odporkyne vydané v súvislosti s nárokom navrhovateľa na invalidný dôchodok a vrátil jej vec na ďalšie konanie. V rozsudku vyslovil, že **navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva s odôvodnením, že mu trovy konania nevznikli**. Zároveň konštatoval, že o trovách ustanoveného právneho zástupcu bude rozhodnuté dodatočne samostatným uznesením.

Uznesením č.k. 12Sd/222/2009-227 zo dňa 25.8.2011 krajský súd priznal ustanovenému právnenému zástupcovi navrhovateľa trovy konania vo výške 368,92 € tak, ako si ich tento vyčíslil. Zároveň upravil účtáreň krajského súdu, aby túto sumu poukázala na účet

právneho zástupcu navrhovateľa z rozpočtových prostriedkov súdu. Toto uznesenie bolo doručené aj odporkyňi a dňa 28.9.2011 nadobudlo právoplatnosť.

Následne krajský súd uznesením č. k. 12Sd/222/2009-231 zo dňa 24.10.2011 uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania vyplatených ustanovenému advokátovi navrhovateľa a to na účet krajského súdu.

Podľa § 246c ods. 1 OSP sa pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250l ods. 2 OSP pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 140 ods. 2 OSP **ak bol účastníkovi ustanovený za zástupcu advokát, platí jeho hotové výdavky a odmenu za zastupovanie štát;** ak je to dôvodné, poskytne súd advokátovi na jeho žiadosť primeraný preddavok.

Podľa § 148 ods. 1 OSP **štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.**

Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci krajský súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď uložil povinnosť zaplatiť trovy konania vzniknuté štátu a vyplatené na jeho účet právnomu zástupcovi, ktorý bol účastníkovi konania ustanovený súdom. Z rozsudku krajského súdu je zrejmé, že preskúmvané rozhodnutia odporkyne neboli v súlade so zákonom. Krajský súd zároveň v rozsudku správne vyslovil, že navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu žiadne trovy konania nevznikli a to z toho dôvodu, že navrhovateľovi bol jeho právny zástupca ustanovený súdom a teda odmenu a hotové výdavky tohto advokáta nemožno považovať za trovy navrhovateľa ale za trovy štátu, ktoré advokátovi boli vyplatené z rozpočtových prostriedkov súdu. Z dôvodu, že opravný prostriedok navrhovateľa sa ukázal byť opodstatneným a odporkyňa teda bola v konaní neúspešná, vzniklo tak s poukazom na § 148 ods. 1 OSP právo štátu na náhradu už vynaložených trov konania (za odmenu a hotové výdavky ustanoveného advokáta)

od účastníka, ktorý vznik týchto trov de facto zavinił, za podmienky, že u tohto účastníka nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, teda v danom prípade od odporkyne. Odvolací súd nepovažoval odvolacie námietky odporkyne za odôvodnené, nakoľko z vyššie uvedeného je zrejmé, že krajský súd nerozhodoval o trovách opakovane a postupoval v súlade so zákonom. Odporkyňa namietala určenú výšku trov konania, táto však nebola predmetom odvolaním napadnutého uznesenia. Krajský súd sumu trov konania určil a špecifikoval v uznesení zo dňa 25.8.2011, ktoré odporkyňa napriek tomu, že jej bolo doručené, nenapadla a toto uznesenie už nadobudlo právoplatnosť. Preto sa výškou trov odvolací súd zaoberať nemohol. Na veci nič nemení ani mylná domnienka odporkyne, ktorú si vytvorila (zrejme nesprávnym výkladom) z rozsudku zo dňa 24.6.2011 a ktorá spočívala v tom, že jej povinnosť nahradiť trovy konania nebola uložená, a to najmä vzhľadom na jednoznačné znenie ustanovenia § 148 ods. 1 OSP a na skutočnosť, že odporkyňa je právnickou osobu, ktorej zamestnanci majú právnické vzdelanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 tak, že navrhovateľovi trovy odvolacieho konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznal, napriek tomu, že si ich uplatnil (za podanie vyjadrenia k odvolaniu) a to z dôvodu, že preskúmané uznesenie bolo rozhodnutím procesného charakteru, kde sa vyjadrenie navrhovateľa nevyžadovalo a nemohlo nijakým spôsobom ovplyvniť výsledok odvolacieho konania, teda že uplatnené trovy konania by nebolo možné považovať za účelne vynaložené.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. júla 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová